

827

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 3 lipca 1951 r.

w sprawie rozliczeń z tytułu rozwiązanych umów ubezpieczenia środków trwałych przedsiębiorstw przemysłu państwowego oraz mienia przedsiębiorstw i jednostek budżetowych.

Na podstawie § 3 uchwały Nr 1 Prezydium Rządu z dnia 3 stycznia 1951 r. w sprawie ubezpieczenia środków trwałych przedsiębiorstw przemysłu państwowego oraz przedsiębiorstw i jednostek budżetowych (Monitor Polski Nr A-4, poz. 47) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Z tytułu umów ubezpieczenia, rozwiązanych w myśl § 3 uchwały Nr 1 Prezydium Rządu z dnia 3 stycznia 1951 r. w sprawie ubezpieczenia środków trwałych przedsiębiorstw przemysłu państwowego oraz przedsiębiorstw i jednostek budżetowych (Monitor Polski Nr A-4, poz. 47), Powszechny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych zwróci poszczególnym przedsiębiorstwom bądź jednostkom budżetowym 73% opłaconej składki za

czas od dnia 1 stycznia 1951 r. do końca okresu ubezpieczenia.

2. Przedsiębiorstwa lub jednostki budżetowe, które nie uregulowały składek ubezpieczeniowych, obowiązane są wpłacić na rzecz Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych za czas do dnia 31 grudnia 1950 r. składkę w pełnej wysokości oraz ponadto kwotę równą 27% składki, jaka przypadałaby od nich za czas od dnia 1 stycznia 1951 r. do końca okresu ubezpieczenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1951 r.

Minister Finansów: *K. Dąbrowski*

828

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 5 lipca 1951 r.

w sprawie ustalenia zaliczkowych odpisów na fundusz popierania produkcji ubocznej oraz księgowego ujęcia odpisów i wydatków z tego funduszu.

Na podstawie § 23 uchwały Nr 219 Prezydium Rządu z dnia 17 marca 1951 r. w sprawie podjęcia przez przemysł państwowy ubocznej produkcji przedmiotów bezpośredniego spożycia z odpadków powstałych przy produkcji podstawowej oraz o utworzeniu „Funduszu popierania produkcji ubocznej“ (Monitor Polski Nr A-27, poz. 337) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w zarządzeniu niniejszym użyto wyrazu „uchwała“ oznacza to uchwałę Nr 219 Prezydium Rządu z dnia 17 marca 1951 r. w sprawie podjęcia przez przemysł państwowy produkcji przedmiotów bezpośredniego spożycia z odpadków powstałych przy produkcji podstawowej oraz o utworzeniu „Funduszu popierania produkcji ubocznej“ (Monitor Polski Nr A-27, poz. 337).

§ 2. Dokonywanie odpisów na fundusz popierania produkcji ubocznej może mieć miejsce jedynie w przypadku, gdy plan produkcji podstawowej przedsiębiorstwa lub zakładu został wykonany w ustalonym asortymencie.

§ 3. Nadrzędna jednostka organizacyjna może, na umotywowany wniosek, zezwolić przedsiębiorstwu (zakładowi) na przeprowadzenie odpisu na fundusz popierania produkcji ubocznej, jeżeli przedsiębiorstwo (zakład) nie wykonało planu produkcji podstawowej w ustalonym asortymencie z przyczyn niezależnych od przedsiębiorstwa (zakładu).

§ 4. 1. Podstawę do obliczenia odpisu na fundusz popierania produkcji ubocznej stanowi zysk osiągnięty z realizacji produkcji ubocznej, wynikający z bilansu rocznego.

2. Zysk osiągnięty z realizacji produkcji ubocznej powinien być wyodrębniony od wyniku działalności przedsiębiorstwa (zakładu) stanowiącego podstawę do rozliczeń z budżetem.

§ 5. Przedsiębiorstwa (zakłady) przemysłu wielkiego i średniego, które podjęły produkcję uboczną przedmiotów bezpośredniego spożycia z odpadków, powstałych przy produkcji podstawowej, dokonują od-

pisów zaliczkowych w ciągu roku na fundusz popierania produkcji ubocznej kwartalnie, w wysokości zysku osiągniętego z realizacji produkcji ubocznej w danym kwartale.

§ 6. 1. Zaliczkowe odpisy na fundusz popierania produkcji ubocznej od zysku wynikającego z realizacji produkcji ubocznej za kwartały I, II i III przeprowadza się w pełnej wysokości zysku, osiągniętego w każdym z tych kwartałów.

2. Jednak wydatki z tego funduszu na cele przewidziane w § 11 uchwały nie mogą w poszczególnych okresach kwartalnych przekroczyć 75% odpisów na fundusz popierania produkcji ubocznej.

3. Za IV kwartał nie będą dokonywane odpisy zaliczkowe, a ostateczny odpis dokonany zostanie na podstawie bilansu rocznego.

§ 7. 1. Jeżeli łączna kwota kwartalnych odpisów zaliczkowych byłaby wyższa od ostatecznego odpisu rocznego, obliczonego na podstawie zatwierdzonego bilansu rocznego i rachunku wyników, podlega ona skorygowaniu do wysokości, wynikającej z zatwierdzonego bilansu rocznego.

2. Jeżeli wydatki ze środków funduszu popierania produkcji ubocznej dokonane w ciągu roku przekroczą sumę odpisów rocznych, różnica obciąża fundusz popierania produkcji ubocznej roku następnego.

3. Z odpisów roku następnego nie mogą być wydatkowane żadne kwoty do chwili wyrównania różnicy, o której mowa w ust. 2.

§ 8. Zysk osiągnięty z realizacji produkcji ubocznej oblicza się przez odjęcie od kwoty realizacji (netto) produktów powszechnego użytku wytwarzanych z odpadków (konta 940, 941 i 948 jednolitego planu kont dla przedsiębiorstw przemysłu wielkiego i średniego) — kosztu własnego realizacji łącznie z podatkiem obrotowym (konta 947, 949).

§ 9. 1. Odpisy na fundusz popierania produkcji ubocznej księguje się na debecie konta 0522 „Środki

przeznaczone na fundusz popierania produkcji z odpadków" i na kredycie konta 1852 „Fundusz popierania produkcji z odpadków“.

2. Środki pieniężne, stanowiące równowartość opisów na fundusz popierania produkcji ubocznej, nie są przelewane na specjalny rachunek bankowy, lecz pozostają na rachunku operacyjnym przedsiębiorstwa.

§ 10. Zużycie środków funduszu popierania produkcji ubocznej księguje się w ciężar konta 1853 „Wydatki z funduszu popierania produkcji z odpadków“ i na dobro kont:

- 1) 1100 „Rachunek operacyjny“ — w przypadku, gdy fundusz został przeznaczony na cele przewidziane w § 11 lit. a) uchwały.
- 2) 1881 „Fundusz na inwestycje ze środków własnych“ — w przypadku, gdy fundusz został przeznaczony na inwestycje, przewidziane w § 11 lit. b) i c) uchwały, przy czym należy jednocześnie

dokonać przelewu środków na konto 1121 „Środki własne na inwestycje“ z konta 1100 „Rachunek operacyjny“.

- 3) 1883 „Inne fundusze na kapitalne remonty“ — w przypadku, gdy fundusz przeznaczony został na kapitalne remonty przewidziane w § 11 lit. b) uchwały, przy czym należy jednocześnie dokonać przelewu środków na konto 1122 „Środki na kapitalne remonty“ z konta 1100 „Rachunek operacyjny“.
- 4) 081 „Zwiększenie funduszu“ — w przypadku zaliczenia do inwentarza zakupionych przedmiotów nietrwałych albo nabycia materiałów ze środków funduszu popierania produkcji ubocznej.

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 5 kwietnia 1951 r.

Minister Finansów: K. Dąbrowski

829

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 27 czerwca 1951 r.

w sprawie zwrotu opakowań stosowanych w branży spożywczej.

Na podstawie §§ 2 i 3 uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 12 maja 1950 r. w sprawie zwrotu opakowań (Biuletyn PKPG Nr 10, poz. 128) i w związku z zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 12 lipca 1950 r. w sprawie ustalenia opakowań, podlegających zabezpieczeniu i zwrotowi, oraz określenia wytycznych organizacji zwrotów opakowań (Biuletyn PKPG Nr 15, poz. 178) — zarządza się w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Ministrem Finansów oraz Ministrem Przemysłu Rolnego i Spożywczego, co następuje:

Przepisy wspólne dla opakowań zwrotnych i wysyłkowych.

§ 1. Zarządzenie dotyczy opakowań zwrotnych i wysyłkowych w rozumieniu § 1 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 12 lipca 1950 r. w sprawie ustalenia opakowań, podlegających zabezpieczeniu i zwrotowi, oraz określenia wytycznych organizacji zwrotów opakowań (Biuletyn PKPG Nr 15, poz. 178), stosowanych przy dostawach artykułów spożywczych.

§ 2. Za dostawcę opakowania uważa się zakład, który dokonał wysyłki towaru, za odbiorcę zaś ten zakład, który zwalnia opakowanie przez rozpakowanie towaru.

§ 3. Odbiorca obowiązany jest do zwrotu opakowań w stanie nadającym się do ponownego użycia w ilościach i terminach podanych w §§ 17, 21 i 28.

§ 4. 1. Odbiorca obowiązany jest do należytego zabezpieczenia opakowań przed kradzieżą, uszkodzeniem, ogniem, opadami atmosferycznymi itp. oraz do przechowywania ich w warunkach higienicznych.

2. W każdym zakładzie kierownictwo wyznaczy odpowiednie miejsce na przechowanie opakowań oraz opracuje i wywiesi na widocznym miejscu instrukcje co do sposobu otwierania opakowań, przechowywania ich i prowadzenia zapisów w książce magazynowej.

§ 5. 1. Koszty konserwacji i remontu opakowań zwrotnych ponosi dostawca, chyba że uszkodzenie powstało z winy odbiorcy.

2. Koszty konserwacji i remontu opakowań wysyłkowych ponosi odbiorca, chyba że uszkodzenie powstało z winy dostawcy.

§ 6. 1. Koszty zwrotu opakowań ponosi dostawca.

2. Opakowania należy przesyłać najtańszym środkiem lokomocji. Na liście przewozowym należy zaznaczyć, że przesyłka stanowi zwrot opakowań używanych (taryfa towarowa PKP, poz. 1867).

3. Odbiorca i dostawca oraz wszelkie pośrednie ogniwa dystrybucji obowiązane są do zabezpieczenia opakowań przy transporcie zgodnie z wymaganiami przepisów przewoźnika.

§ 7. W przypadkach, gdy opakowania składają się z kilku elementów, należy — odsyłając opakowanie — odesłać wszystkie jego elementy.

§ 8. W specyfikacji towarowej wysyłanej odbiorcy należy zaznaczyć rodzaj opakowania, jego cechy oraz obowiązujący termin zwrotu. W fakturze wystawionej na dokonaną dostawę towaru należy podać rodzaj opakowania i termin zwrotu, przy czym dla opakowań wysyłkowych należy podać cenę jednostkową dla każdego rodzaju opakowania.

§ 9. Odbiorca obowiązany jest każdorazowo zawiadomić dostawcę o dacie wysyłki, rodzaju i ilości opakowania najpóźniej na drugi dzień po nadaniu go do przewozu.

§ 10. 1. Braki ilościowe i wady jakościowe opakowań, zwracanych dostawcy bezpośrednio ze składu odbiorcy, powinny być stwierdzone niezwłocznie w drodze protokołu sporządzonego przez przedstawicieli odbiorcy i dostawcy.

2. Protokół powinien zawierać:

- a) imiona, nazwiska i stanowiska osób obecnych przy jego sporządzeniu;
- b) treść zarzutów zgłoszonych przez przedstawiciela dostawcy i wyjaśnień przedstawiciela odbiorcy;
- c) opis stwierdzonego stanu faktycznego;
- d) datę i miejsce sporządzenia protokołu;
- e) podpisy osób wymienionych pod lit. a).

§ 11. 1. Jeżeli zwrot nastąpił w drodze wysyłki opakowań, dostawca powinien niezwłocznie, a najpóźniej